

עמ"ת 22000/07/20 - מדינת ישראל נגד רודני חרב

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 22000-07-20 מדינת ישראל נ' חרב
תיק חיצוני: 12250046807

בפני
עוררים
נגד
משיבים
החלטה | כבוד השופט ניצן סילמן
מדינת ישראל
רודני חרב |
|---|---|
1. ערר על החלטת כב' השופט הבכיר יעקב בכר (בית משפט השלום לתעבורה בעכו), מיום 9/7/20, לפיה נדחתה בקשת העוררת לפסילת המשיב עד תום ההליכים (ולמעצר לפסילה זמנית אחרת).
 2. בקליפת האגוז- כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות עקב סירוב. על פי המתואר- עוכב המשיב ע"י שוטרים וברכבו נמצא חומר החשוד כסם; על כן קם יסוד סביר לחשד, והשוטרים דרשו מהמשיב לבצע בדיקת שתן; המשיב סירב לביצוע הבדיקה ובכך הקים חזקה של שכרות מכוח סירוב.
 3. בית המשפט קמא קבע כי בהתאם להלכה הפסוקה, המשיב אינו יכול לבחור את סוג הבדיקה הנוחה לו, ועל כן קיימת תשתית ראייתית לכאורית לעבירת נהיגה בשכרות.
 4. בית המשפט קמא סבר כי עברו של המשיב אינו מכביד ביותר, ונוכח תקופת הפסילה המנהלית (והעובדה כי זו הסתיימה), דחה את בקשת המאשימה לפסילת רישיון המשיב עד תום ההליכים; על כך נסב הערר.
 5. מדובר במקרה שאינו פשוט; את הכרעתי בערר רואה אני לחלק לשני שלבים- המישור המושגי והמישור הקונקרטי; הראוי והמצוי.
 6. במישור המושגי- שאלת פסילה עד תום ההליכים ולמצער פסילה לתקופה מהותית, מעבר פסילה המנהלית, בעבירות שכרות הנה שאלה נכבדה.
 7. ככלל, סבורני כי מקום בו עבירת השכרות הנה ברף גבוה, או שבאה מכוח סירוב, יש בכך ללמד על מסוכנות גבוהה, שכן הסירוב לעצמו מלמד על רצון להסתיר ולסכל את פעולות גורמי האכיפה.
 8. זאת ועוד- עבירת השכרות לעצמה הנה עבירה ברף חומרה מהותי, שכן הנוהג בשכרות מגלה אדישות, לכל הפחות, לשלומם של משתמשי הדרך, ומה שתחילתו בנהיגה בשכרות, עלולה אחריתו להיות בקיפוד חיי אדם.

9. השילוב של נהיגה בשכרות, במיוחד מכוח סירוב או ברף גבוה, **יחד עם עבר** הכולל תאונת דרכים (או עבר מכביד אחר), כעיקרון **מצריך** קביעת פסילה, ולו על מנת לצנן הסיכון למשתמשי הדרך לעת בירור ההליך.
10. כאשר קיים רושם של מסוכנות, אדישות לחיי המשתמשים בדרך, או רף עבירה גבוה, הכלל הנקוט בפסיקה הנו פסילה ומקל וחומר כשיש עבר ממשי; כך למשל בבש"פ 6065/17 גלה לוייב (מהירות גבוהה, עבר מכביד); בבש"פ 3298/15 חיראק (מהירות ועבר מכביד); בבש"פ 1057/15 רשפל נ' מ"י (נהיגה בשכרות עם רשיון שפקע); בבש"פ 4730/114 אולשקר נ' מ"י - נהיגה בשכרות ללא עבר (פסילה ל- 30 ימים); בבש"פ 4438/14 נאג'י נ' מ"י - שכרות מכוח סירוב בצירוף עבר (פסילה עד תום) בבש"פ 6431/10 מרמלשטיין נ' מ"י (שכרות מכוח סירוב, עבר רחוק).
11. יוצא כי מבחינה מושגית, עקרונית, במקרה שלפנינו ראוי היה לקבוע פסילה, לתקופה מהותית.
12. עם זאת איני יכול להתעלם מהעובדה כי נוכח טעמים כאלו או אחרים, לא נתבקש עיכוב ביצוע ומאז החלטת כב' בית המשפט קמא, שב המשיב לנהוג.
13. במציאות זו, בהיקש מהלכת קונויף, מבוקש למעשה להחזיר "למעצר" את מי "ששוחרר"; תנאי לכך הנו ראייה חדשה, או סיכון קיצוני לציבור; אלו גם אלו לא קיימים בענייננו.
14. משלא עוכב הביצוע ואין אנו מצויים ברף סיכון עליון, הרי שגם אם סבור אני כי נכון היה להורות במקור על פסילה במקרה דנן, איני רואה להתערב בהחלטת בית המשפט קמא.
15. ראיתי לכתוב הדברים כקו לעתיד. הערר נדחה אפוא.
- ניתנה היום, כ' תמוז תש"פ, 12 יולי 2020, בהעדר הצדדים.